

dan Plan, hvorved, som ærede Medlemmer ville se, Forsvaret af Kjøbenhavns Rhed tankes udsørt ved flydende Forter i Forbindelse med Søminer, og det med ubrødede Søminelinier, hvorved den yderste Forsvarslinie blev udstrakt betydeligt videre, end det nu er Tilfældet. Disse flydende Forter have flere Gange været undersøgte af sagkyndige Kommissioner; Meningerne have selvfølgelig været noget delte om, hvorvidt og i hvilken Grad man kunde fæste sin Lid til disse Forter. En Sammenligning med de faste Forter har naturligvis maattet falde ud til Fordel for disse, og der kan formuigtvis heller ikke være delte Meninger om, at paa samme Mads vil et fast Fort være at foretrække for et flydende. Men paa den anden Side ere disse Kommissioners Domme om denne hele Plan saa gunstige, at jeg ikke tror, at der fra Krigsbestyrelsens Side bør være nogen Betænkkelighed ved at optage og gennemføre den. Fra vor Side er der to Momenter, som ere aldeles væsentlige. Det ene er det, at det flydende Fort altid kun afgiver et midlertidigt Forsvar paa det Sted, hvor det ligger, altsaa, at det ikke alene kan flyttes fra en mere tilbagetrukken Stilling til en længere bortfjænet, men ogsaa kan flyttes bort til et andet Sted, saa at den Fjende, som er kommen i Farvandet, ikke kan vide, paa hvilket Punkt der findes et saadant Forsvar. Det andet Moment er dette, at medens det faste Fort kræver til sin Udførelse en Tid af mindst 7 Aar, kan et flydende Fort bygges paa $\frac{1}{2}$ Aar. Jeg spørger da, hvad man sætter mest Pris paa, hvilket der vil have den største Betydning for Forsvaret, et fast Fort, der kan blive færdigt om 7 Aar, eller et flydende, som, dersom det nu paabegyndes, kan ligge der til Efteraaret. Jeg tror, at i den Henseende vil der ikke vel kunne være nogen Sammenligning eller Spørgsmaal. I Løbet af de 7 Aar, medens det faste Fort bygges, vil hele Tilblivelsen maatte endda kunne være tvivlsom, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde vil være uden Fare, at der etableres et Punkt, som i Løbet af disse 7 Aar kunde blive et meget godt Støttepunkt for den Fjende, som maatte ønske at sætte sig fast der. Hvad angaar det Fort, der nu foreslaas paa Middelgrunden, da kan Beføstningen — hvem veed det? Den ærede Krigsminister har jo udsendt forskjellige Teknikere for at undersøge disse Spørgsmaal; maatte ville disse, naar de komme hjem, fortælle os, at det maa være pantsret — maatte stige endnu meget betydeligt; men, som det nu er foreslaaet, anslaaes det til $10\frac{1}{2}$ Millioner Kr. For dette Beløb vil der imidlertid kunne anskaffes mindst 5 flydende Forter, og derved ville vi altsaa paa een Gang have naaet foreløbig at tilvejebringe den hele Forsvarslinie paa Kjøbenhavns Rhed, og det med Forsvarsmidler, som senere ville kunne anvendes paa et hvilket som helst andet Punkt. Jeg skal tillige dertil sige, at Forsvarssystemet med flydende Forter

i Forbindelse med Søminer anser jeg for at være et af Nutidens og Fremtidens Vaaben, som er egnet til at give de Svagere Chance for ved smaa Midler at kunne opnaa store Resultater, og er der Noget, vi bør lægge Bægt paa, forekommer det mig at maatte være dette.

Jeg er hermed i det Væsentlige færdig og maa slutte med Undskyldning for at være bleven vidtløftigere, end det maatte er ret, men jeg siger paa Hvertallets Vegne, at vi, overfor, hvad der har foreligget os, have søgt efter vor bedste Overbevisning at vælge det, som vi anse for at være det Rigtigste, uden at vi paa nogen Maade have enten villet give eller givet os noget Skar af en Sagkundskab, som vi ikke gjøre Fordring paa. Derved skal jeg tillade mig at anbefale det Forslag, vi have fremlagt for Thinget, til den gunstige Modtagelse og Vedtagelse, idet jeg forøvrigt maa sige til, at det Forslag, der idag paa en meget overraskende Maade er fremkommet i det sidste Dieblit, skal jeg ikke nu omtale, ialfald maa jeg svente, hvad den ærede Forslagsstiller (Winther) vil udtale derom.

Tvermoes. Den ærede Ordfører har ganske sikkert i saa høi Grad lagt Beslag paa Thingets Tid med Hensyn til denne Sag, at det maa være noget betænkligt for Mindretallets Ordfører ogsaa at stille en lignende Anmodning om Taalmødighed som den, den ærede Ordfører stillede. Jeg haaber heller ikke at skulle blive slet saa vidtløftig som den ærede Ordfører, og navnlig tror jeg, at det hvoerken vilde være hensigtsmæssigt eller rigtig, om jeg fra min Side vilde gaa ind paa de meget lange og i mange forskjellige Retninger gaaende store finansielle Betragtninger, som han anstillede, idet jeg antager, at de ville finde deres Imødegaaen af en anden langt mere dertil Egned og Bærdig end jeg. Jeg skal derfor først tillade mig nogle supplerende Bemærkninger med Hensyn til den Betænkning, som Udvalgets Mindretal, hvilket de Herrer ville have set bestaar af dets 7 Medlemmer, have tilladt sig at forelægge det høie Thing, og disse Bemærkninger ville da nærmest komme til at dreie sig om et Spørgsmaal, som, ifølge den hele Betragtningens Maade, Udvalgets Mindretal har troet at burde anvende paa den her foreliggende Sag, i dets Betænkning kun har kunnet omtales med nogle ganske faa Ord, nemlig Spørgsmaalet om Forsvarsvæsenet i dets Helhed. Det forekommer mig naturligt, at Mindretallet for at komme til Klarhed om Bærdien og Betydningen af de her i disse to Forslag omhandlede Anlag, maatte nære et levende Ønske om fra Regeringens Side at modtage en Udtalelse om dens Opfattelse af Forsvarsspørgsmaalet i dets Helhed. Mindretallet har derfor i saa Henseende kunnet slutte sig til Hvertallet, og naar det saavel i den høie Regerings Svar som ogsaa paa flere andre Steder er blevet betegnet som et min-